

Ser du blygt öppnande kronblad, eller
kanske ett motiv med mer erotisk betoning?
Fantasin avgör hur bilden tolkas.

FÖRÄLSKAD I FOTO

Fotografi är som bäst när det inkluderar passion, lust och glädje. Att inte låta sig begränsas. Att följa infallen och lirka sig för eventuella svårigheter. Anna Ulmestrand lever i en värld av mönster och bryr sig inte så mycket om vilken tid på dygnet hon fångar dem. Resultatet drar till sig blicken och bjuder till en stunds tankearbete.

text _____ **Amy Lagerman** foto _____ **Anna Ulmestrand**

MOTIVEN DYKER UPP i Anna Ulmestrands sökare som av sig själva. Men så är hon också tränad sedan barnsben att urskilja mönster i kaos. Uppväxten var en konstant frågesport om vad lilla Anna kunde se när pappa konstnären pekade ut olika former i trädkronorna.

– Det var på gott och ont, säger Anna med ett glatt skratt, för på nätterna när jag skulle sova kunde det vara jobbigt med alla ansikten som dök upp i skuggmönstret i taket och på väggarna.

Annas makrobilder hör till kategorin fotografier som man gärna återkommer till flera gånger. Även om betraktaren inte alltid omedelbart kan avgöra exakt vad Anna fotograferat finns det något magiskt lockande i bilderna. Ett frö som flyter på en droppe vatten har formen av en höna. Ett kvinnoben med psykedeliska strumpor är egentligen en bubbla i diskvattnet. Kombinationen av humor, spännande form, vackert ljus och mustiga färger möter besökarna i Annas fotoblogg. Kanske är det det oväntade som är hennes främsta signatur, att vad som helst är värt att avbildas. Anna fotograferar oavsett väder under alla tidpunkter på dygnet och tar tacksamt emot vad hon får. För det mesta i naturen är rätt häftigt när man verkligen stannar upp och betraktar det.

– Motiven dyker upp utan att jag behöver göra så mycket. Som en gång när jag tänkte fotografera vitsippor. Jag gick omkring i skogen utan att hitta något annat än skräp, vek av och följde en bäck i stället och kom till den perfekta fotoplatsen. Bara genom att följa naturen.

Att förklara sin kärlek till naturen kan ibland vara svårt utan att låta en smula konstlad. Men efter några minuters samtal med Anna står det helt klart att hon är en fotograf som har ett innerligt förhållande till både djur och natur, samtidigt som hon håller en avslappnad distans till sig själv. Hon förtydligar inte att hon tycker om att var ute i >

JAG ÄR LITE HEJSAN HOPPSAN NÄR JAG SKA GÖRA NÅT. HADE JAG TÄNKT EFTER FÖRE HADE DET FÖRMODLIGEN INTE BLIVIT SÅ BÖKIGT. *Anna Ulmestrand*

»I drömmens land«.

EN MISSLYCKAD BILD GÅR INTE ATT RÄDDA, SÅ JAG SÄKRAR HELLRE MED NÅGRA EXTRA BILDER ÄN NÖJER MIG MED EN ENDA. *Anna Ulmestrand*

skog och mark. Det behövs inte. Bara genom att berätta om sina foto-utflykter och visa sina bilder inspirerar hon åhöraren att vilja gå ut och lägga sig pladask på magen i närmaste ormbunksnär för att uppleva naturens skönhet på egen hand.

FÅR ALLT ATT FUNGERA

Trots att Annas bilder är närstudier av naturens många underverk hänger inte en enda av hennes fotografier uppe i det Ulmstrandska huset. En akvarell av några musslor som hon målade för några år sedan pryder visserligen en vägg, annars är det mest pappans konst som dekorerar hemmet.

– Han målar, skapar skulpturer och håller hela tiden på med nya projekt. Just nu jobbar han på en fem meter lång eldsprutande ödla som ska »krypa« i trädgården. Han tycker själv att projektet är helknäppt, men det är fascinerande att se ödlan växa fram.

Så förutom att Anna drillades i att observera form från späda ålder, föddes hon med kreativiteten rinnande i ådrorna. Fantasin är alltid närvarande, också när hon måste underkasta sig mindre underhållande vardagssysslor.

– När jag var på Obs! och handlade hittade jag en näckros för 15 kronor. Jag delade den brutalt på mitten när jag kom hem och fotade genomskärningen under spislampen. Fast när jag var klar begravde jag blomman i trädgården.

Att fotografera under en spislampa kan låta som en inte helt genomtänkt idé, men Anna får det mesta att fungera.

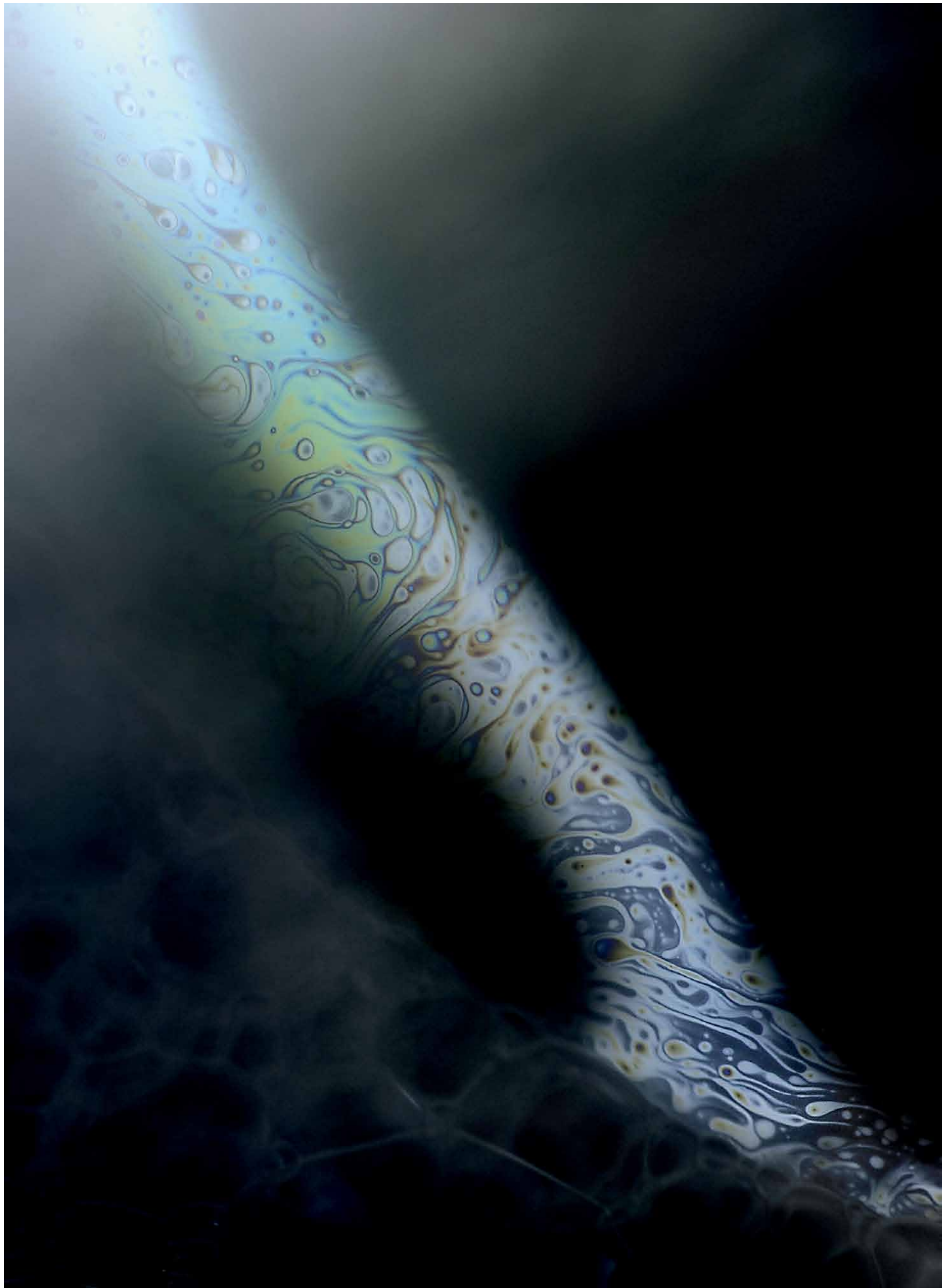
– Jag är lite hejsan hoppsan när jag ska göra nåt. Hade jag tänkt efter före hade det förmodligen inte blivit så bökigt, men det gick ju bra ändå.

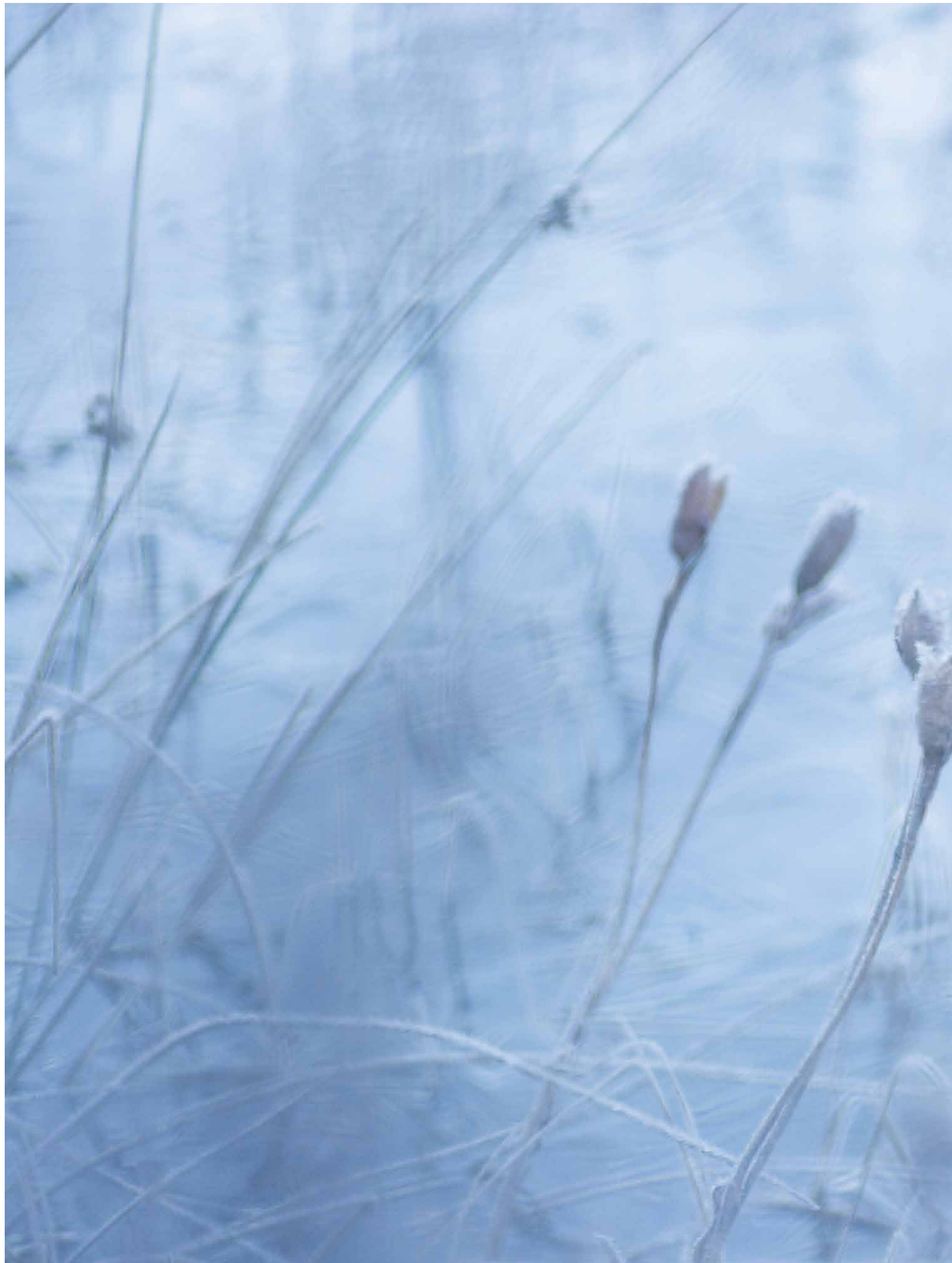
Ljuset – var det än kommer ifrån – är det enda måstet när Anna fotograferar. Bara ljuset finns kan hon jobba runt det mesta, också när vinden får motiven att dansa framför kameran.

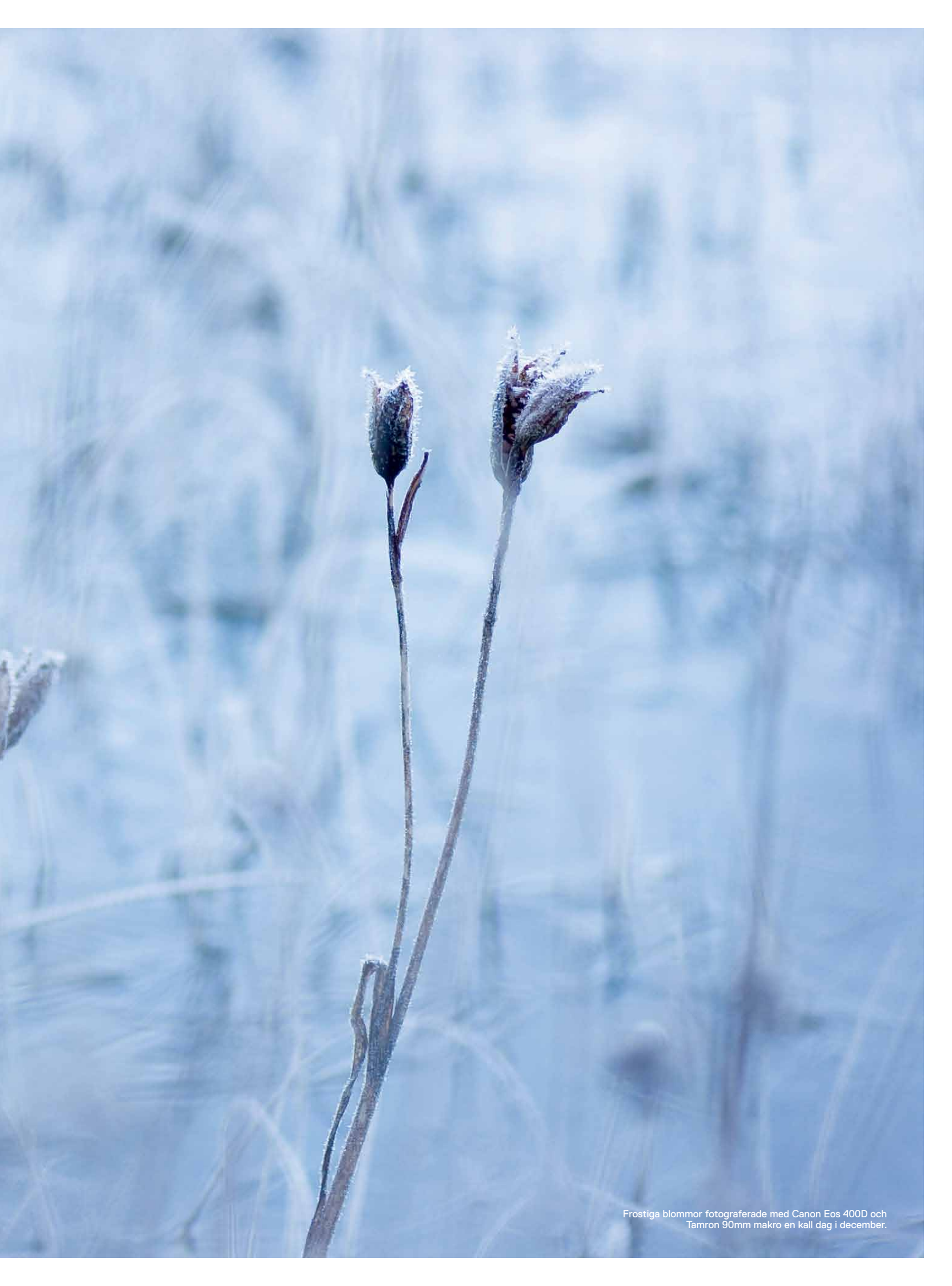
– En misslyckad bild går inte att rädda, så jag säkrar hellre med några extra bilder än nöjer mig med en enda. Och som makrofotograf >

En allmänt trist dag såg Anna en höna i sökaren. Eller om det var ett frö i en vattendroppe.
– Jag bara tackar och tar emot vad naturen ger, säger Anna.

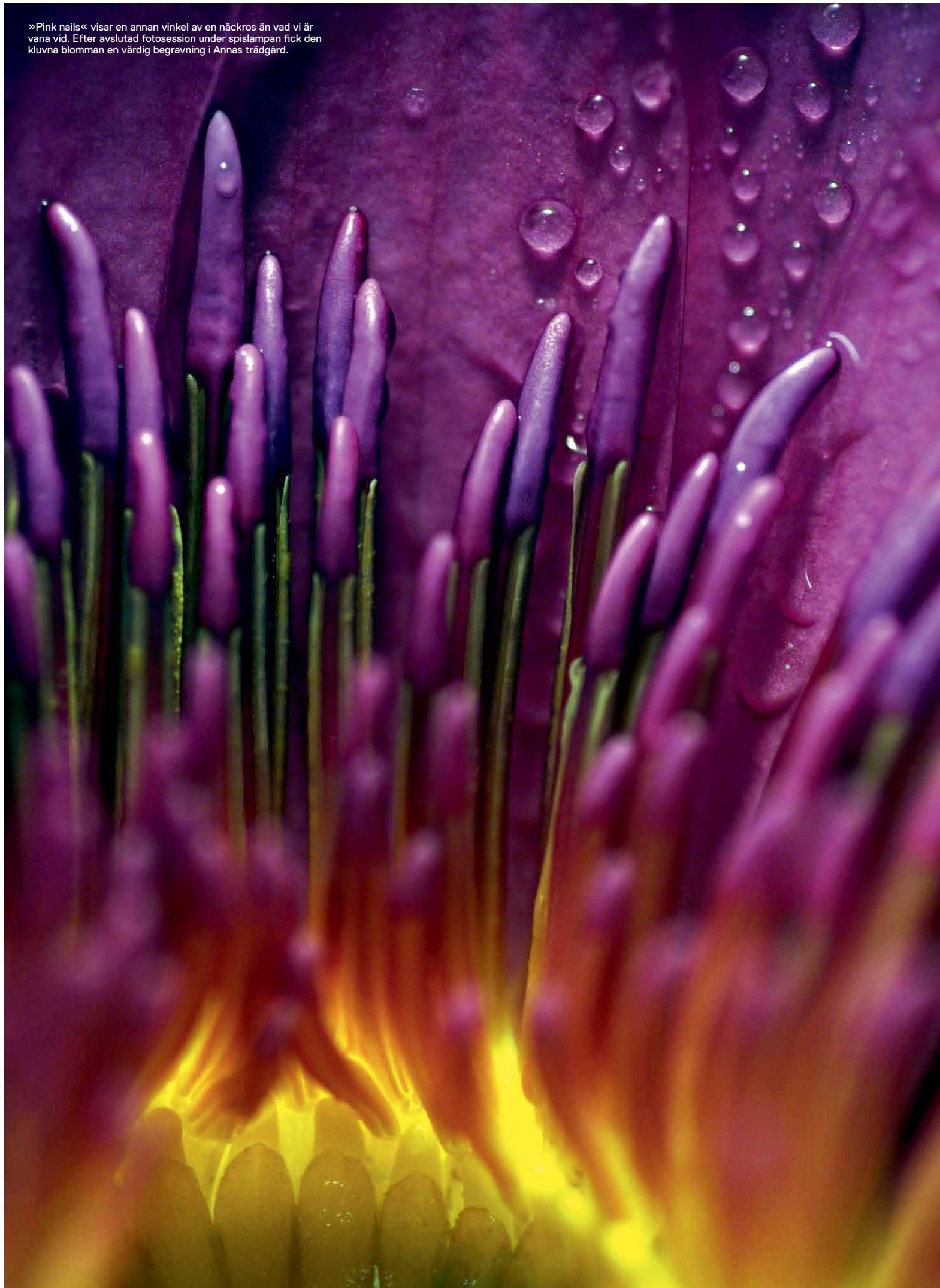

Frostiga blommor fotograferade med Canon Eos 400D och Tamron 90mm makro en kall dag i december.

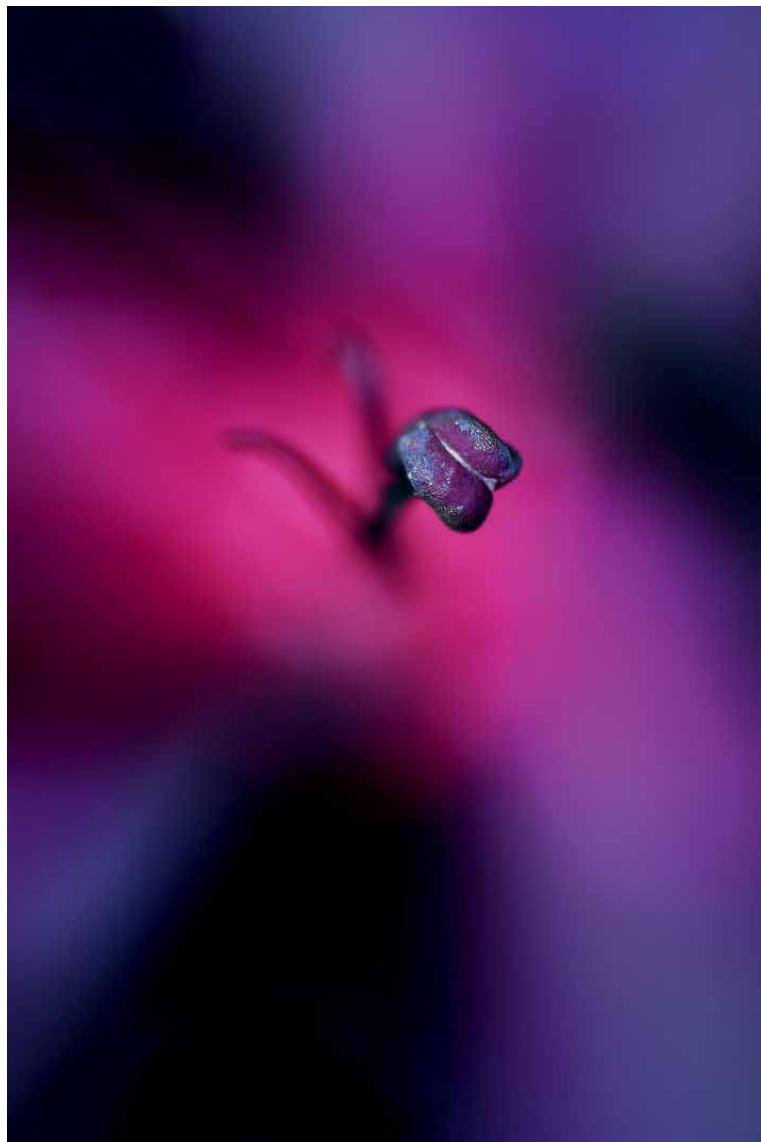
»Pink nails« visar en annan vinkel av en näckros än vad vi är vana vid. Efter avslutad fotosession under spislampen fick den kluvna blomman en värdig begravning i Annas trädgård.

»Bananas«.

»Put on a happy face and dance wont ya«.

är det ju inget problem att ta flera bilder eftersom åtminstone växterna snällt står stilla. Det vore värre om jag fotograferade till exempel örnar.

ALLT KAN PASSA PÅ BILD

Anna fastade för makrobilder första gången Leif Bagström visade henne makrobilder på öl. 2003 köpte hon ett eget makro och invigde det genom att själv fotografera ölbubblor. En helt ny värld öppnade sig.

– Kanske har min förtjusning i makrobilder att göra med att jag är extremt närsynt? Hur som helst kan allt från diskbubblorna i vasken till vad som helst utomhus bli spännande, och mitt fokus ligger alltid på grafiska mönster. Jag försöker se förbi det uppenbara, att se skug-

**JAG RATAR INGENTING – EN
SKRUMPEN MOSSA KAN VARA
LIKA SPÄNNANDE SOM EN
NYUTSLAGEN ROS.** *Anna Ulmestrand*

gorna och allt runtomkring. Och jag ratar ingenting – en skrumpen mossa kan vara lika spännande som en nyutslagen ros.

Annas bilder har ställts ut på bland annat på Fotomässan i Elmia och Älvsjömässan, galleri Oliven, Scandinavian Photo i Göteborg, och ett urval bilder hänger just nu på galleri inNature i Skene. Trots att besökarna uttryckt sig uppskattande om bilderna har Anna svårt att ta berömmet till sig.

– Det är klart att det är jättekul, men jag kan inte riktigt relatera till det. Men om någon i min närhet, till exempel mina barn, säger att någon av mina bilder är bra går det direkt till hjärtat.

EGET BILDSPRÅK ETT MÅSTE

I en makrofotografis basutrustning ingår vanligtvis ett stativ, men Anna säger att hon inte brukar använda ett sådant när hon fotograferar.

– Jag skulle nog bryta benen av mig om jag släpade runt på ett stativ när jag klättrar upp och ner i berg och träd, så jag kör utan. Men i makrobilder måste skärpan sitta, så visst hade ett stativ varit bra att ha ibland.

Familjen orkar sällan följa med ut när Anna ska fota. När hon letar bilder gör hon det under tystnad och stor koncentration. Den sociala Anna är däremot snabb i både ord och tanke. Hon tänker mycket på >

VITSEN MED ATT FOTOGRAFERA ÄR ATT FOTA EFTER SITT EGET HJÄRTA. ATT HITTA SITT EGET BILDSPRÅK. *Anna Ulmestrand*

bilder och delar gärna med sig av tankarna både på bloggen och i samtal. Under åren har hon samlat på sig både tips från andra fotografer och egna erfarenheter. Ett tips som Anna fått är att packa ner en sprayflaska med vatten i fotoväskan och spruta ut några strålar bakom motivet. Solen som reflekteras i dropparna medan de faller mot marken skapar ett närmast sagolikt bakgrundsskimmer.

Fast det gäller såklart att sälla bland tipsen, att se vilka som utvecklar, och vilka som begränsar. Ett tips som de flesta fotografer får höra någon gång är att man ska titta på andra fotografers arbeten. Men Anna väljer att inte följa det slaviskt.

– Det finns en risk i att man blir för påverkad när man tittar på andra fotografers jobb. Vitsen med att fotografera är att fota efter sitt eget hjärta. Att hitta sitt eget bildspråk. Mitt är att renodla och hitta mönster, och det går igen i mina bilder. Och så försöker jag att lägga till något extra i varje bild, något som poppar till det.

STÄNDIGT KÄR

Anna jobbar – förutom som originalare på dagtid och fotograf på fritiden – med en kreativ lekbok.

– Den är tänkt att vara en spark i arslet. Att visa att man får lov att leka fast man är vuxen. Är man bara intresserad av att se det vackra i omgivningen kan man hitta skönhet både ovan- och underifrån en vanlig maskros.

I boken har Anna tänkt visa bilder som exempel på vad man kan åstadkomma med små medel, men också inspirera andra att se på omvärlden med nya ögon. Och våga testa.

– Man är enväldshärskare när man fotograferar. Närvaron är fokuserad, och man ser det vackra på ett mer aktivt sätt jämfört med om man bara går förbi. Det är som att vara kär. _____

ANNA ULMESTRAND

FOTO: PRIVAT

Född 1970.

Bor Göteborg med make och två söner.

Utrustning Canon Eos 400D, Tamron 90mm makro

Webbsida www.anna.fotosidan.se
mittegetjag.blogspot.com